

Kredse maatte tilfalde Hovedstaden og dens nærmeste Omegn. Jeg tror ikke, at en saadan Ændring af Folketingets Fysiognomi vilde vække større Tilfredshed i hele Landet end den, der foreslaas, og som gaar ud paa ikke blot at udvide Antallet af Kredse i Hovedstaden og dens nærmeste Omegn, men ogsaa andre Steder i Landet.

Til det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (J. Sørensen) vil jeg i øvrigt have Lov til at sige, at naar man saa stærkt som han fremhæver, hvad der er antydet i Udvalgsflertallets Betænkning — en Antydning, som jeg i øvrigt finder meget beklagelig —, saa kan dette kun forstaaes som en Anvisning til paa et andet og senere Stadium af disse Forhandlinger at søge dette Forslag ændret, og jeg tror ogsaa, at det vil blive forstaaet i Landstinget som en direkte Anvisning fra det ærede Medlems Side paa, at der her i Folketinget findes Medlemmer, som kunne tænke sig en helt anden Ordning af denne Sag end den, som er fremkommen gennem Udvalget. Naar Udvalgets Overvejelser ere Udtryk for en endelig Overenskomst, saa tror jeg, at de, som have sluttet sig til denne, burde fastholde den og søge at faa den gennemført.

Med Hensyn til det eneste Ændringsforslag, som antagelig vil blive opretholdt ved Afstemningen her, Forslaget om at indføre frit Omvalg, skal jeg endnu gøre et Par Bemærkninger. Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem, som er Ordfører for Flertallet, sagde, at dette stod paa det samme Standpunkt nu som tidligere. Jeg har heller ikke antydet, at de Herrer skulde have skiftet Standpunkt. De staa paa samme Standpunkt, at de ville have bundet Omvalg. Men hvis man gennemlæser deres Begrundelse af det bundne Omvalg under Forhandlingerne i Fjor, vil man se, at den væsentligste, ja, vel den eneste Grund, der er anført for at gaa til det bundne Omvalg, var Ønsket om at hidføre en Afstemning, hvor der var sikkert Flertal af de afgivne Stemmer for den, som blev Kredsens Kandidat. Det var herom, jeg sagde, at da vi saa paaviste, at man kunde finde en Omvalgsform, hvorved dette Formaal opnaaedes, og som dog ikke var bunden, saa skiftede de ikke Standpunkt, men Begrundelse, saa gik de over til at hævde, at det var et Princip for dem, ikke blot, at der skulde være et Flertal for den Kandidat, som blev valgt, men ogsaa, at Omvalg i og for sig principielt skulde finde Sted netop mellem disse to Kandidater, den første og den anden.

Derved opgav de at føre nogen Begrundelse derfor og hævdede blot bestemt, at det var et Princip, de vilde have gennemført, men de sagde ikke, hvorfor de vilde have det gennemført, og Ordføreren har heller ikke en eneste Gang i Dag angivet, hvilke Formaal der skal opnaas derigennem, at man kun tilsteder Omvalg mellem disse to bestemte Kandidater, efter at vi have paavist, at man paa andre Maader kan imødekomme de Herrers oprindelige Hovedkrav om Flertal ved Afstemningen.

Med Hensyn til den subsidiære Afstemningsmetode vil jeg gerne have Lov til at sige følgende, at i den Form, den er udviklet herhjemme af Johan Pedersen, forekommer den mig paa mange Maader at være en overmaade interessant Løsning af Afstemningsspørgsmaalet. Paa begrænsede Omraader, hvor der indenfor et Parti er Tale om at vælge Personer til at repræsentere Partiet, der tror jeg, denne Afstemningsmetode vil være tjenlig til at finde, hvilken Meningsfælle Meningsfællerne virkelig maatte foretrække. Men i det Øjeblik den anvendes, saaledes som den er udformet af det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg) ikke til at afgøre en Strid mellem Meningsfæller om, hvilke Personer de skulle repræsenteres af, men afgøre et Valg mellem politiske Partier, vil Metoden, saaledes som den er fremsat, let komme til at favorisere Mellemstandpunkterne, ikke blot i saadanne Kredse, hvor der overhovedet er Tvivl, hvor der overhovedet slet intet Flertal er, men ogsaa i Kredse, hvor der nok er et Flertal, men hvor dette ikke er overordentlig stærkt og udpræget. Det er Faren ved at overføre denne Afstemningsmetode fra Forningslivet og fra Valget af Personer til at gælde en Afgørelse af Valget mellem politiske Partistandpunkter. Den samme Betænkelighed knytter sig ikke til den engelske Forfatningskommissions Forslag, som i Virkeligheden er en Omvalgsafstemning, foretagen ved samme Afstemningsakt, og som af den højtærede Indenrigsminister rigtig er betegnet som et Omvalg mellem første og anden Kandidat, naar der er 3 Kandidater paa Valg, men virker som et frit Omvalg, naar der er flere end 3 Kandidater ved det første Valg.

Den højtærede Indenrigsminister anførte mod det frie Omvalg i Dag kun en enkelt Betragtning, nemlig den, at det vilde være tilbøjelig til at fremkalde mange Kandidater, for mange Kandidater. Men denne Indvending gælder jo ingenlunde alle de Forslag, som vi have frem-